

Vonzalom

Mindig is hajtott a kíváncsiság:

Mi köt hozzád s mi az, mi közbevág?

Mert hiszen élted éltémhez köthető,

Szívünk s lelkünk vágya is folyton összenő.

De arcod mégis könnytől nedves,

Ha rám nézel – mosolyod kedves.

Megfejtethetlen tünemény, te,

E kölcsönös vonzalom véget ér-e?

Hisz' nem vagy Te más: hitetlen Tamás,

Zárkózva tartózkodó, balga, buta rontás.

Vonzol magad után s én vonzódom, mivel

Ibolyasugarad hullámhossza egyenlő pi-vel.